

Santa Cecília de Granera

Granera

Ubicació

Comarca:	Moianès
Lloc/Adreça:	Carretera BV-1245, km. 9,7
Emplaçament	A l'encreuament amb el carrer del barri del Castell, el de l'Església i el de Sant Llorenç Savall
Alçada:	769m
Coordenades:	
Latitud:	41.72555
Longitud:	2.06163
UTM Est (X):	421953
UTM Nord (Y):	4619730

Classificació

Número de fitxa	08095-3
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Medieval Romànic Contemporani Popular
Segle	XI/XX
Estat de conservació	Bo
Protecció	Inexistent
Número inventari	IPA 28917
Generalitat i altres inventaris	
Accés	Fàcil
Ús actual:	Religiós
Titularitat	Privada
Titular:	Arxiprestat del Moianès - Bisbat de Vic
Autoria de la fitxa	Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa:	dv., 15/03/2019 - 01:00

Descripció

Església d'una sola nau amb un absis semicircular capçat a llevant. La nau està coberta amb una volta de canó completament refeta i separada en dos trams per un arc toral de reforç situat al centre de la nau. Aquest arc està recolzat damunt de dues pilastres bastides en pedra i amb les impostes motllurades. Al seu torn, l'absis està cobert amb una volta de quart d'esfera i compta amb un arc presbiterial amb les impostes de pedra motllurades també. Tant aquest absis, que està decorat amb pintures murals romàniques, com el mur de tramuntana formen part de l'obra original. A l'exterior, l'absis presenta una decoració formada per cinc bandes separades amb sis lesenes, amb un sòcol i un ràfec de pedra. Cada banda compta amb dues arcuacions llombardes amb mènsula. El temple s'ilumina mitjançant dues finestres d'arc de mig punt adovellades de doble esqueixada (una d'elles tapiada) obertes al mur de migdia i una altra finestra de les mateixes característiques oberta al centre de l'absis. La façana principal, orientada a ponent, presenta un portal d'arc de mig punt adovellat, amb els brancals bastits amb carreus de pedra. Damunt seu hi ha un rosetó o òcul circular adovellat. Ambdues obertures estan emmarcades amb una gran arcada amb dos muntants laterals i les impostes motllurades. La façana està coronada per un campanar d'espadanya d'un sol ull rematat amb una creu llatina de ferro. La construcció està bastida en pedra desbastada de mida mitjana lligada amb morter i disposada en filades regulars. La construcció original també utilitza petits carreus de pedra. A l'interior, tant la volta com la part superior dels murs estan arrebossats i emblanquinats.

Història

La primera referència documental relacionada amb el temple és de l'any 1065 i el situa dins d'un alou o propietat que el monestir de Santa Cecília de Montserrat tenia a Granera. Aquest alou ja estava documentat des de l'any 971. Posteriorment, l'any 1187 apareix un personatge anomenat "Arnaldi Sancte Cecilie de Granera" (Arnau de Santa Cecília de Granera) com a testimoni juntament amb Berenguer de Centelles del testament del noble Guillem de Berguedà. El temple tenia cementiri propi i un edifici proper, anomenat la Caseta de Santa Cecília, que segons algunes informacions podria haver estat la seva rectoria, tot i que no hi ha fonament per creure que havia estat la parròquia original del terme. Pel que sembla hi vivia l'ermità encarregat de l'edifici. Entre finals del segle XIX i principis del segle XX, el temple era utilitzat com a magatzem del cementiri veí, que fou construït l'any 1892. El temple s'ensorrà sobtadament el 15 de maig de l'any 1924, restant dempeus l'absis i un tram del mur de tramuntana, i quedant les pintures murals a la intempèrie. Fins al seu enderroc, un quadre pintat l'any 1703 tapava tant l'absis com les pintures (amb l'enderroc fou traslladat a l'església parroquial de Sant Martí). Pels voltants de l'any 1950 es va construir un tram de la volta absidial per protegir les pintures de les inclemències del temps. L'any 1975, la Diputació de Barcelona es va encarregar de la rehabilitació del temple mitjançant el seu arquitecte Camil Pallàs, que aprofità per separar el temple del cementiri. El finançament per aquesta obra provenia de la mateixa Diputació, així com dels donatius dels fidels, rifes, etc. Finalment, el temple fou retornat al culte el 5 de setembre de l'any 1976. El 17 d'abril de l'any 1977 es va consagrar un nou altar. Actualment, el temple fa les funcions de parròquia durant l'hivern (des de passat Sant Martí fins a Sant Josep aproximadament).

Bibliografia

CARRERAS CANDI, Francesc (1891). "Noves". Butlletí del Centre Excursionista de Catalunya, 2. Barcelona: Centre Excursionista de Catalunya, p. 157-158. ENRICH I GRAGORI, Roser (2006). "El castell de Granera". Modilianum, 34. Moià: Associació Cultural Modilianum, p. 134-136. GAMELL, Genís (2017). "La Consueta de Granera". La Granària, 42, p. 6-7. GARCIA-PEY, Enric (2004). Granera. Recull

toponòmàstic. Barcelona: Generalitat de Catalunya, Institut Cartogràfic de Catalunya, p. 78. GAVÍN I BARCELÓ, Josep M. (1990). Vallès Oriental. Col. Inventari d'esglésies, 23. Barcelona: Pòrtic, p. 68-71. Granera. Text refós. Normes subsidiàries de planejament, 2000, p. 69 [Inèdit]. GUDIOL I CUNILL, Josep (1913). "Excursió a Granera". Butlletí del Centre Excursionista de Vich, vol. I (1912-1914), p. 74-78. "La capella de Sant Cecília". La Granària, 42, 2017, p. 8-11. MASAGUÉ I TORNER, Josep M. (1992b). "Santa Cecília de Granera". XIII Ronda Vallesana Castellterçol-Granera 4 d'octubre de 1992. Sabadell: Unió Excursionista de Sabadell, p. 40-43. NAVINÉS, Jordi (2010). "L'ermita de Santa Cecília de Granera". La Granària, 26. PÉREZ GONZÁLEZ, José María; CASTIÑEIRAS GONZÁLEZ, Manuel Antonio; CAMPS I SORIA, Jordi (2014). Enciclopèdia del romànic a Catalunya. Aguilar de Campoo: Fundación Santa María del Real; Barcelona: Museu Nacional d'Art de Catalunya, vol. I, p. 1478-1479. PLADEVALL I FONT, Antoni (1991). El Vallès Occidental, el Vallès Oriental. Col. Catalunya Romànica, 18. Barcelona: Enciclopèdia Catalana, p. 362. PLADEVALL I FONT, Antoni (1991b). Castellterçol. Història de la vila i el seu terme. Vic: Eumo, Ajuntament de Castellterçol, p. 109. VALL I RIMBLAS, Ramon (1983). El romànic del Vallès. Sabadell: AUSA, p. 226-227. [Http://www.moianes.net/](http://www.moianes.net/) [Consulta: 15-03-2019]. [Http://invarquit.cultura.gencat.cat/](http://invarquit.cultura.gencat.cat/) [Consulta: 15-03-2019]. [Http://www.poblesdecatalunya.cat/](http://www.poblesdecatalunya.cat/) [Consulta: 15-03-2019]. [Https://www.granera.cat/](https://www.granera.cat/) [Consulta: 15-03-2019].

